

Зміни в організації виховного процесу підготовки правників за національною рамкою кваліфікацій

В.М. Пивоваров, канд. філол. наук

*Національний університет «Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого»*

Актуальність питання пов'язана із змінами умов вступу до вищих навчальних закладів правничого спрямування. Прийняття Національної рамки кваліфікацій (НРК) (Постанова КМУ № 1341 від 23.11.2011р.) та Заходів до НРК (наказ МОНмолодьспорту та Мінсоцполітики № 488/225 від 20.04.2012) передбачають суттєві зміни у вимогах до кваліфікаційних рівнів підготовки фахівців.

Національна рамка кваліфікацій – це системний і структурований за **компетентностями** опис кваліфікаційних рівнів, який мають використовувати органи влади; установи, організації, що реалізують державну політику у сфері освіти, зайнятості та соціально-трудова відносин; **навчальні заклади; роботодавці**; інші юридичні і фізичні особи з метою розроблення, ідентифікації, співвіднесення, визнання, планування і розвитку **кваліфікацій**.

Національна рамка кваліфікацій має 10 рівнів (0-9), які описані сукупністю компетентностей: знання; уміння; комунікації; автономність та відповідальність.

Виховний процес має бути спрямований на результат навчання, який визначений через компетентності (знання, розуміння, уміння, цінності, інші особисті якості), які набуває та/або здатна продемонструвати особа після завершення навчання. Отже, завдання викладачів вищої освіти сформувати у студентів чітке уявлення про їх відповідальність щодо власного забезпечення досягання певного кваліфікаційного рівня.

Надалі буде відбуватися відокремлення процесу присвоєння кваліфікації від навчального процесу через сертифікацію фахівців з права. Вимоги до підготовки магістрів стосуються їхньої здатності розв'язувати комплексні проблеми у сфері права як у професійній, так і дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення **нових цілісних знань** та/або професійної практики. При цьому вони повинні мати найбільш передові концептуальні та методологічні знання в галузі права, а також на межі предметних галузей.

В організації як навчальній, так і виховній роботи повинні проводитися заходи щодо поглиблення наукової підготовки – зміни

концепції навчання, можливе запровадження науково-дослідницької практики, зокрема, в дослідницьких університетах.

Суттєве значення у виховній роботі відповідно до вимог повинні відіграти навички щодо комунікацій через спілкування в діалоговому режимі з широкою науковою спільнотою та громадськістю в науковій та/або професійній діяльності, що вимагає високого загального культурного рівня, належної мовної підготовки.

Для досягнення суттєвих змін у викладанні та підвищенні загального фахового рівня правника необхідно впровадження тренінгів та інших комунікативних форм практичної роботи, зокрема, щодо збагачення лексичного та мовного їх рівня для забезпечення підвищених вимог органів державної влади, юстиції, прокуратури та інших органів до випускників магістратури.

Під час виховної роботи потрібно ініціювати виконання інноваційних комплексних проєктів, формування лідерства та повної автономності під час їх реалізації, підвищення соціальної відповідальності за результати прийняття стратегічних рішень, сприяння здатності саморозвиватися і самовдосконалюватися протягом життя, відповідальності за навчання інших.

Література:

1. Внукова Н.М. Аспекти гуманітарної освіти в Національній рамці кваліфікацій/ Н.М. Внукова, В.М. Пивоваров // Гуманітарна політика як фактор сталого громадського розвитку : матеріали круглого столу 10 липня 2012 року. – Х. : Видавництво НУА, 2012. – С. 25-30.

2. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій : Постанова КМ України № 1341 від 23.11.2011 [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-%D0%BF>.